

WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

1. Nazwa jednostki, adres siedziby, przedmiot działalności oraz nr w rejestrze sądowym

Nazwa: WOJSKOWY INSTYTUT MEDYCyny LOTNICZEJ

Adres: 01-755 Warszawa, ul. Krasińskiego 54/56
NR NIP 118-00-59-744, NR REGON 010132188

Podstawowy przedmiot działalności:

- prace badawczo-rozwojowe
- szpitalnictwo
- praktyka lekarska

Rejestr sądowy	Krajowy Rejestr Sądowy
Miejscowość	Warszawa
Numer	0000180451 nadany w dniu 24.11.2003r

2. Czas działania jednostki określony w akcie założycielskim:

Czas na jaki został utworzony podmiot – to czas nieoznaczony.

21 maja 1955 roku Zarządzeniem 04/MON zostaliśmy zaliczeni do resortowych instytutów naukowych i otrzymaliśmy nazwę Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej jako jednostka Skarbu Państwa. Nadzór nad jednostką sprawuje Ministerstwo Obrony Narodowej, a bezpośrednio w jego imieniu Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej do Spraw Resortowej opieki Zdrowotnej.

3. Okres objęty sprawozdaniem finansowym:

01.01.2014r. – 31.12.2014 r.

4. Wskazanie czy sprawozdanie finansowe zawiera dane łączne:

Jest to sprawozdanie jednostkowe.

Sprawozdanie finansowe sporządzono stosując poniżej opisane zasady rachunkowości.

5. Podstawa sporządzenia sprawozdania finansowego:

Sprawozdanie finansowe sporządzone zostało w oparciu o zasady rachunkowości wynikające z przepisów ustawy z dnia 29 września 1994r o rachunkowości oraz zasad określonych w MSR.

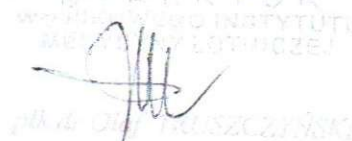
6. Założenie kontynuacji działalności:

Roczne sprawozdanie sporządzono przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Instytut przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy i dłużej; nie są nam znane okoliczności, które wskazywałyby na istnienie poważnych zagrożeń dla kontynuowania przez Instytut działalności.

7. Omówienie przyjętych zasad (polityki) rachunkowości

Instytut prowadzi księgi rachunkowe według zasad rachunkowości określonych ustawą z dnia 29.09.1994 roku, oraz w oparciu o sporządzoną dokumentację opisującą przyjęte zasady (politykę) rachunkowości określającą:

- a) metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalenie wyniku finansowego;
- b) sposoby prowadzenia ksiąg rachunkowych;
- c) opis systemu służącego ochronie danych i ich zbiorów w tym dowodów księgowych i ksiąg rachunkowych.
- d) środki trwałe, podlegają amortyzowaniu metodą liniową według stawek indywidualnych zatwierdzonych przez Dyrektora, określonych w wykazie rocznych

stawek amortyzacyjnych, wynikających z przepisów podatkowych. Stawki te mogą być podwyższane lub zmniejszane według zasad określonych tymi przepisami.

Jednostka prowadzi ewidencję kosztów w układzie rodzajowym i kalkulacyjnym przy wykorzystaniu zarówno zespołu 4 „Koszty według rodzajów i ich rozliczenie”, jak i zespołu 5 „Koszty według typów działalności i ich rozliczenie”.

Na kontach zespołu 4 ujmuje się koszty proste według rodzajów, za które uznaje się wszelkie poniesione koszty w danym okresie sprawozdawczym. Ewidencją kosztów według rodzajów nie obejmuje się:

- kosztów operacji finansowych,
- kosztów prostych związanych z usuwaniem szkód,
- kosztów prostych obciążających bezpośrednio inwestycje lub składniki majątku trwałego.

Ewidencję kosztów uznaje się za kompletną, jeżeli na kontach zostały ujęte wszystkie operacje gospodarcze dotyczące okresu sprawozdawczego.

Na kontach zespołu 4 stosuje się zasadę czystości zapisu.

Konto 490 „Rozliczenie kosztów” służy do:

- a/ przeniesienia tych kosztów, które podlegają rozliczeniu w czasie,
- b/ ewidencji kosztów ujmowanych w układzie kalkulacyjnym (zespole 5).

Koszty według rodzaju, zgromadzone na kontach zespołu 4 na koniec roku obrotowego przenoszone są na konto 490 „Rozliczenie kosztów”. Do konta 490 nie prowadzi się ewidencji analitycznej. W ciągu roku konto 490 wykazuje saldo Ma, które wyraża sumę kosztów według rodzaju przeniesioną na konta zespołów 5. Na koniec każdego miesiąca, dokonuje się sprawdzenia zgodności wartości kosztów ujętych w zespole 4 z sumą kosztów ujętych w zespole 5.

Do kosztów uzyskania przychodów kształtujących wynik finansowy Instytutu zalicza się:

- a/ koszt własny sprzedanych w okresie sprawozdawczym usług;
- b/ pozostałe koszty operacyjne;
- c/ koszty operacji finansowych;
- d/ poniesione straty nadzwyczajne.

Do pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych zalicza się koszty i przychody nie związane bezpośrednio z działalnością Instytutu, a w szczególności koszty i przychody spowodowane np. odpisaniem należności i zobowiązań przedawnionych, umorzonych, nieściągalnych, utworzeniem rezerw (z wyjątkiem dotyczących operacji finansowych), zapłatą lub otrzymaniem odszkodowań, kar i grzywien.

Do przychodów i kosztów finansowych zalicza się przychody i koszty z tytułu otrzymanych odsetek wynikających z oprocentowania na rachunkach bankowych. Zrealizowanych dodatnich (ujemnych) różnic kursowych oraz odsetek zapłaconych i zarachowanych (np. dla Urzędu Skarbowego, ZUS i wobec pozostałych jednostek).

Przez straty i zyski nadzwyczajne rozumie się skutki finansowe zdarzeń powstających niepowtarzalnie jak np. skutki zdarzeń losowych (pożaru, powodzi, gradobicia, kradzieży z włamaniem itp.);

W celu kompletnego ujęcia przychodów i kosztów kształtujących wynik finansowy Instytutu należy stosować jedną z nadrzędnych zasad rachunkowości tzw. zasadę współmierności w myśl której na wynik finansowy wpływają wszystkie zrealizowane w danym okresie sprawozdawczym przychody i nieodzowne dla ich uzyskania, a więc współmierne koszty.

Ewidencja syntetyczna kont sprzedaży dotyczącej działalności podstawowej prowadzona jest na kontach:

701 - 709 - Sprzedaż usług: leczniczych i diagnostycznych, orzecznich, naukowych i badawczych,

OWOJENSTWO
WOJENSTWO INSTYTUTU
MEDYCZNEGO
płk dr Ouf...
13201/881

710 - Przychody z tytułu działalności statutowej,

711 - Koszt własny sprzedaży - odpowiednio jak wyżej.

Koszt własny sprzedaży ustalany jest na koniec roku bilansowego.

Ewidencja syntetyczna dotycząca przychodów i kosztów z operacji finansowych prowadzona jest na kontach:

750 - Przychody finansowe,

755 - Koszty finansowe.

Ewidencja analityczna prowadzona jest według poszczególnych tytułów przychodów. Koszty finansowe podzielone są według potrzeb sprawozdawczych (lub podatkowych), a następnie według poszczególnych tytułów.

Ewidencja syntetyczna pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych prowadzona jest na kontach:

760 - Pozostałe przychody operacyjne,

765 - Pozostałe koszty operacyjne.

Ewidencja analityczna prowadzona jest według poszczególnych tytułów pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych.

Szczegółowy zakres zmian wartości grup rodzajowych środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych został przedstawiony w „Zestawieniu stanu głównych składników aktywów trwałych” (w załączeniu do dodatkowej informacji).

Aktywa i pasywa wyceniono w bilansie według zasad określonych w ustawie o rachunkowości z tym, że:

- środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne według cen nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszone o amortyzację;
- rzeczowe składniki aktywów obrotowych według cen zakupu brutto;
- wartości niematerialne i prawne oraz środki trwałe o wartości powyżej 3500,- ujmuje się w ewidencji ilościowo-wartościowej w wysokości początkowej i dokonuje się amortyzacji.
- składniki majątku trwałego amortyzuje się według metody liniowej od miesiąca następnego po miesiącu przyjęcia do eksploatacji;
- do wartości niematerialnych i prawnych i środków trwałych o wartości początkowej od 2500,- do 3500,- dokonuje się amortyzacji w sposób uproszczony, jednorazowo w pełnej wysokości w momencie przekazania do użytkowania, zapisując całą wartość składnika majątku w koszty uzyskania przychodów;
- niskocenne składniki majątku trwałego poniżej 2500,- są objęte ewidencją pozabilansową;
- w ramach księgowania operacji gospodarczych dotyczących zakupów bieżących ustalono artykuły (materiały), które podlegają zaliczeniu bezpośrednio w koszty po ich zakupie. Są to: prasa i inne drobne artykuły jednorazowego użytku.
- rozchody materiałów podstawowych objętych ewidencją ilościowo-wartościową od kwietnia 2003 r. wyceniane są według cen zakupu stosując zasadę „ pierwsze przyszło – pierwsze wyszło”;
- należności w kwocie nominalnej;
- rozliczenia międzyokresowe kosztów według kosztu rzeczywiście poniesionego;
- fundusze w wartości nominalnej;
- rezerwy tworzy się na pewne lub o dużym stopniu prawdopodobieństwa zobowiązania i wycenia się w uzasadnionej, wiarygodnie oszacowanej wartości, która w istotny sposób wpływa na wynik finansowy.

Warszawa, dnia 04-05-2015 rok

DYREKTOR
Wojewódzkiego Instytutu
Nadzwyczajnej
płk dr hab. Tadeusz Kozłowski